

[Lindinger]

det hele køre igennem, uden at der rettes et komma, men sådan er min indstilling bestemt ikke. Jeg vil meget gerne medvirke til, at regeringen kan gennemføre disse nødvendige lovforslag, men jeg vil også håbe, at regeringen vil tage det størst mulige hensyn til de ting, der kommer frem under behandlingen, for når det er nået så langt, som det er nu, tror jeg nok, det er over det stadium, hvor for mange kokke kan fordærve maden.

Jeg havde gerne personligt set, at vi havde rettet det lidt op, og det kan godt være, vi kommer til det lidt senere. Jeg har også slået til lyd for devalueringer. Jeg vil ikke så gerne gøre det nu, men måske engang til efteråret. Men jeg havde i hvert fald gerne set, at man havde rørt lidt ved momsen, og det kan godt være, man kommer til det. Jeg kunne have forestillet mig en moms på 22 pct., det er ret let at regne med, men jeg vil bestemt aldrig stemme for at hæve momsen, hvis man ikke kombinerer den med, hvad jeg vil kalde ret betydelige skattelettelser, altså en hævnning af den skattemæssige bundgrænse med nogle tusinde kroner. Det tror jeg ville være til stor, stor gavn for landet.

Hermed vil jeg så endnu en gang sige til statsministeren, arbejdsministeren og regeringen, at jeg i hvert fald mener, at dette oplæg kan man være bekendt i den nuværende situation, og jeg håber, at det ikke lider for hårdt under udvalgsarbejdet, men at der også tages hensyn til andres ønsker. Dertil vil erhvervspartiet medvirke.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Vi har så tilendebragt ordførernes taler i første omgang og går til øvrige medlemmer, hvis taletid er 10 minutter. Jeg kan meddele, at foreløbig har 12 medlemmer indtegnet sig.

H. C. Hansen (FP):

Må jeg indledningsvis beklage, at handelsministeren ikke ser sig i stand til at afse tid til at være i folketingssalen, til trods for at lovforslag, som handelsministeren har fremsat for folketingset, er til behandling.

Lovforslaget om begrænsning af avancer er den groveste provokation af Danmarks erhvervsliv, folketingset til dato har været præsenteret for. Selve lovforslagets grundtanke er den, at medens alle andre befolkningsgrupper i det mindste får dækning for inflati-

onen gennem en pristalsregulering, skal tusindvis af små og mellemstore erhvervsdrivende forhindres heri. Lovforslaget forbyder dermed de erhvervsdrivende at forøge deres firmas driftskapital i samme takt som inflationen. Det vil direkte betyde, at den normale opsparing i erhvervslivet ændres til øget forbrug. Det vil betyde, at erhvervslivets driftskapital reduceres i takt med inflationen. Lovforslaget vil derfor i selve sin grundholdning betyde øget arbejdsløshed og svække dansk erhvervsliv i dets konkurrencemuligheder over for udenlandske firmaer. Det er en ren foræring til udenlandske selskaber.

Selve lovforslaget er således i sin grundholdning forkert, men dertil kommer, at dets enkelte paragraffer er helt ude af trit med moderne forretningsdrift. Lovforslagets § 5 forudsætter, at ethvert dansk erhvervsfirma skal kunne dokumentere grundlaget for sin bruttoavanceberegning samt de før den 1. april 1979 senest beregnede bruttoavancer, hvilket vil sige, at de skal kunne dokumentere deres pris fra pristoppets begyndelse i september sidste år. Ja men, de herrer ministre, det er jo umuligt. Ministrene ved lige så godt som jeg, at vi har et brev, dateret den 14. februar 1979, liggende fra formanden for FDB, hr. Gunnar Skov Andersen, hvori anføres, at FDB alene har 20.000 artikler.

Det lovforslag, vi står med her i dag, kræver, at hele det danske erhvervsliv for hver enkelt artikel, for hvert enkelt designnummer skal kunne dokumentere firmaets ret til at tage netop den udsalgspris for en dåse ærter, for en lapning af en cykel, for et par sko, for en damebluse, for en maskindel, for en reparation, for en rulle tapet. Dette er vanvid. Hvorledes vil det være muligt for cykelhandler A. Jensen i en af sidegaderne på Vesterbro eller Nørrebro at dokumentere, at hvis han i sommeren 1981 tager 19,50 kr. for at lappe en cykel, er det lovligt, hvis han har taget 18,50 kr. i sommeren 1978? Det drejer sig om millioner af priser, som folketingset flertal kræver at dansk erhvervsliv skal kunne stå til regnskab for under bødeansvar. En hel befolkningsgruppe kriminaliseres gennem denne lovgivning. Ikke nok med, at man forhindrer de erhvervsdrivende, små og store mellem hinanden, i at få en pristalsforhøjelse af deres indtægter på linje med, hvad tjenestemænd, arbejdere og funktionærer får, men samtidig kriminaliserer man dem.